

NOVINE

Pobožen, družbeni, pismeni list za vogrske slovence.
PRIHÁJA VSAKO NEDELO.

CENA NOVIN JE:

Za domače, če jih več	Za amerikance, če jih več
vkup hodi 2 K,	vkup hodi 4 K 20 f,
če samo edne 3 K.	če samo edne 5 K 40 f.

Cena vsakoga falata domá je 4 filere; v Ameriki 10 filerov.

Dobijo se
v Čerensovcih pri **KLEKL**
JOŽEFI plebanoši v pokoji.
Cserföld, Zalamegye.

Na té naslov se naj pošlejo naročnina, glási i dári za Novine. Ali vsaki naj podpiše svoje imé, ki kaj novim nam naznája.

Nedela po Treh-Králih štrta.

„Veliko gibanje je postanolo na morji.“
(Mátaj VIII. 24.)

Valovje se je sem-tam metalo, ladjica se je nevarno gibala i v njej sedéči vučeniki se prestráhšijo, da se potunijo. Ali zakaj se bojijo kda tistoga Bogá májo prisebi, ki nemore prejti? Slabe vere so. Če bi bili močno vervali, da je zaistino Bog, ki med njimi počiva tak močno, da bi ráj vmrli, kak pa to ne vervali, bi se ne bili prestrašili. Vera je podlaga, fundament večnoga zveličanja. Té če je slab, nam poderé dúhovnoga življenja zid zdvojimo, se pokvarimo i pogúbimo. To podlago vtrditi nam je zato edna tih najsilnejših skrbij.

Dnesdén človek na vse kráje naleti na takše lúdi ki ne vervejejo pa s tém se še hválijo. V prsi se tučé takši nore pa ponosno ponávla drúgih bedákov prázne reči „nevernik sem, popi lažejo, presvetleni sem.“ Pridene pa ešče debele ali kosmáte laži k tomi guči i zapela vse, ki so slabe vere. Obstánejo samo tisti, ki so močne vere. Zató je dnesdén teliko nevednosti, húdobije. pokvarjenosti, ka lúdjé ne poznajo svoje vere i tak je zapelivci ščista nalehkoma oslepijo i v svoje mreže dobijo. Vtrditi se moremo v veri. „Vera je pa z poslušanja.“ (Rim. 10. 17) vtrditv za njo je zató „poslušanje Krisušove reči“ (Rim. X. 17).

Jezuš je vučenike pokarao zavolo male, slabe vere. Ne se njemi je vidilo, da so slabo vero meli. On močno žele. Ne je zadosta med nami meti Jezusa v oltárskom svestvi, mi to túdi vervati moremo. Vučeniki so ga túdi prisebi meli, ga glédali i molili pa se li pokárajó zavolo mále vere. Zakaj? Ne so tisto od njega vervali, kaj bi mogli, to je, da je Bog, Bog vsegamo-

gočen, najsmilenejši. Ne je zadosta, da verjemo nazočnost Jezušovo v oltárskom, svestvi, naša vera se more dale raztégnoti. Ona more više ségati. Tá mála hoštija je vsegamogočen, neskončne vrednosti, smilenosti, pravičnosti Bog. More zató brez pomoči néháti méné? More zató brez pláče pústiti one, ki njemi slúžijo? More zató pri prečiščávanji k meni prihájati, ne da bi mi svétost povékšavao, ne da bi mi zrás dávaó v jákostih? Ne mogoče. Zató bom pa brez strahú se ga držao i k njemi hodo i njemi slúžo.

Vere ne ga tam, kde z očmi vidim. To je znanost. Če bi jaz vse vido, z rokámi obšlátao, kaj morem vervati, malo bi smeo vervati. Te niti to ne bi smeo vervati, da so gda svéta lúdjé živeli, šterih sem ne vido. Pa glejte li verjemo. Verjemo, zató ka nám zavúpani lúdjé právjio, da je tak istina. Ne dvojimo v rečeh amerikanca, ki nam od Chicage guči, kak je tam. Té je tam bio i verjemo njemi. Zakaj pa Sini Božemi ne verjemo, ki nami od Bogá guči, od nébe od pekla? More što bole poznati Očo nebeskoga, kak Sin? More što bole znati, kakša je néba, kak ki je ž njé z doma? More što bole razložiti grozovitost pekla, ki ga je stvoró i milijone tá osodo? Pa lúdjé li nevervejejo Jezušovim rečam.

Kaj je tomi zrok? Zenkráj opúščanje návukov, predg katekizma, dobroga čtenjá, zdrúgikráj pokvarjenost srca. Ali to drúgo, kak sem že pravo, z prvoga zroka shája. Ki ma pekel naračunani i zasluženi, ga taji. Ki má zrok se Bogá bojati, ga ne spozná, rávnotak kak med nami tisti najbole taji svojo krivico i riva na drúgoga, ki je največki krivec. Pokvarjeni vsi glih delajo.

Eden bogotajnik se je v ednoj družbi s tem zvišavao, da on veli malo

več zná, kak drúgi, on je ne kakša baba, da bi na popovske predge kaj dao, on je prebrisani, izobráženi človek i samo tisto verje, kaj vidi. Da je pa Bogá ne vido, ga túdi ne verje. En čeden, veren mož njem na bedasto gizdo na kratci samo teliko nazájpočne: ne čúdi jem se, da tak gučíte. Pámeti svoje ste nájmre ešče ne vidili, nemate je zató i nemorete po njej govoriti.

Poziv Apponyi Alberta grofa k učitelom.

V časopisi „Keresztény Tanító“ učitelom té reči na srce véže Apponyi Albert grof „Z radostjov pozdrávlam drúženje učitelov krščanskoga dúha, kaj je potrebno za toga volo, ka se nekrščanske misli širijo med ednim delom učitelstva. Od méne nišče više ne ceni lúduučitelov veliko jákostno, kulturno i národno pozvánje, nišče ne preštima njihov hasek nateliko, kak jaz. Ali rávno zató želem njé na visini njihovoga pozvánja viditi i to je pa samo tak mogoče, če ostánejo krščanskoga dúhá, da samo na tom fundamenti se more národ obdržati i lúdstvo oblagodáriti. Za učitela je obdržanje krščanskoga dúha ne robstvo, nego dúhovna prostost... je ne njegove česti pomenjšanje, nego povékšanje... Té krščanski dúh njemi správi dúšni pokoj v njegovom težávnom pozvánji i dobi ponjem lúbézen i zavúpnost vučenikov i njihovih starišov. „Naj zató li povajo krščanskoga dúha z potrplivostjov do onih, ki nači mislijo, z lúbéznostjov do onih, ki so drúge vere, ali vendar z punov odločnostjov. Domo-vini tak slúžijo nájbole.“

Zaistino lepe reči i vredne, da bi si je vsi na srce vzéli, ne samo učitelje. Če je fundament nekrščánski, celo

življenje je nekrščansko. Zato moremo skrb meti naj niti nam, niti našoj deci ne podkopa ničče toga fundamenta.

Kak stoji ravnitelstvo Matere-cerkve?

Glavar materecerkve so Pius X, po sv. Petri 259-ti pápa. Kardinálov je 55. Z med njih je 30 taljánov, 6 francozov, 4 španjolcov, 3 amerikancov, 3 avstrijancov, 2 angleža, 2 vogra, 1 nemec, 1 hollandar, 1 portugalec, 1 1 južnoamerikanec i 1 belgijec. Patriarchski stolcov má po celom sveti 14 éršekij (nadškofij) 208, púšpekij (škofij) 847, apostolskih poslanstv 12, apoštolskih vikariatov 164, apoštolskih prefektur 65 i naravnoč svétoij rimskoj stolici podvrženih púšpekij 22. Vse vkúp tak z ednov Kristušov blástjov ž njegovim vidnim namestnikom, rimskim svetim očom 1332 oblasti ravno 450 milijon katoličanácov.

Pod zdajšnjim slávno vladajočim sv očom je gorpostávljeno 18 nadškofij (éršekij), 53 púšpekij (škofij) 4 naravnoč svétoij stolici podvrženih škofij, 37 apoštolskih vikariatov i 34 apoštolskih prefektur.

Zakaj ne svetite nedele?

Iz večih mest nam glásijo spáčno oskrnitev nedelskoga počitka. Svinjski i goveji trgovci po nedelah i svétkah dájo svinjé i govéjo márho nakládati i z cviljenjom, blejánjom, kričom motijo svétlost dnéva. Zakaj se to godi? Delaven dén ne ga časa? Kda se lúdstvi bože reči glásijo teda njé od njih vkraj vleči je peklenško delo. Kristuš je pravo,

da je ne od Boga, ki njegovih rečih ne poslúša.

Pa zato mámo právdo od nedelskoga počitka? Župánje občin naj notri-glásijo spačno kriko pri sodnji i se ne bo več boža slúžba i svétost dnéva skrunila.

Edno bodi ešče zamerkanó: svinjé pa teoci so ne dužni nedele svetiti.

Napád na slovenskoga dúhovnika v South-Betlehem.

Iz South-Betlehema nam pišejo, da so tam nešteri naših slovincov na vulici napadnoli slovenskoga dúhovnika Anselma Murna frančískána, šteroga njim je cerkvena oblást poslála. Kunoli so jih, njihove stariše, njihovga Bogá itd. Nájfinejša reč je bila prekléti pop. Zakaj pa to? Nešteri gornji lúdjé bi redi č. g. Horvát Lovrenca meli za svojega dúhovnika, ki so pred totem v Túrnišči bili kaplan na našem kráji. Z toga je vsa njevka. Da je ne pravična, vsaki prevídi. V cérkvi cerkvena oblást ravna. Nigda svéta je bilo, da si je lúdsvo samo zabiralo dúhovnike. Dnes dén toga več ne. Hvála Bogi da je tak. Če bi nači bilo bi se za pár kupic vina štokoli lahko v slúžbo cerkveno notrivrino. — Gospoda Horvát Lovrenca sem jaz sám proso za South-Betlehem i odgovor mi je prišo, da so v drúgo mesto namenjeni. Od sonbotelske púšpekije je tak zrvnano bilo. Zakaj se zato burkate? Máte svojega dúhovnika, bogajte ga, poslúšajte njegove reči, to pela v zveličanje, to je zapoved Kristušova. Ne je to naše zveličanje, če mi tistoga mámo za dúhovnika, koga ščémo, nego to če mi tistoga reči obdržimo, koga nam Bog pošlé po materi cérkvi. Krščeniki, ne dajte se premotiti po húdom dúhi!

Glási.

Povrnjenje. Gombóc Franca, žena Bédék Karola se je v katoličansko matercérkev nazáj povrnola i svojo verespoved položila v roke vel. g. Kúhar Alojzija nedelskoga plebánoša, januára 15-ga.

Odkrita tolvajija. V Radgoni v trgovini Franc Wegschaidera so kominje blágo kradnoli i po nešterih naših i, štajarskih slovincih po falejšoj ceni odávali. Doblene penenze so pa dobri ptički po krémáh zápili, kda bi trebela sv. mešo i predgo poslúšati. Prvi koga je redárstvo zasledilo je z Skakovec. Preiskáva dale tečé. Kakše je drevo, táksi sád rodi. Tá mladina, štera je tak pokvarjena bo túdi pokvarjeni sád tolvaje, lumpe rodila. Starišje, zato če lúbite Bogá, če ešče kaj dáte na svojo i svoje decé dúšo, če ščete, naj pošteni domóljubi bodo vaši sinovje, vaše hčeri, brez potrebe je ne púščajte celo v nedelo ne v Radgono.

Divji lovec streljeni. Za divjega lovca zovemo takšega človeka, šteri skrma, brezi dovoljenja hodi strelat divjačino. Ednoga takšega divjega lovca sta strelila te dneve logara Oršič pa Segedli. Bio je te divji lovec star 29 let. Edna krugla ga je zadela v prsi, drúga pa v nogo. Poleg mrtvoga tela so našli púško pa vreče s tremi streljenimi fazuni, Logara sta pred komišijov vadlúvala, ka sta tisti dén čúla osem strelav v gošči. Gda sta zosledila divjega lovca, je logar Oršič namero na njega puško pa njemi je skričao „stoj!“ V tom hipi je pa že divji lovec strelo prti logaroma, samo ka je nej zadeo niednoga. Nato je strelo logar Segedli na divjega lovca. Gda je logar Oršič vido ka divji lovec drúgoč šče strliti proti njemi, je v velkoj razburjenosti strelo dvakrat na nasprotnika. Divji lovec je mrtev spadno na tla logara sta pa prestrašeniva pobegnola v bližanje mesto v Nuštar, pa sta tam javila oblasti, ka se njima je zgodilo.

Zaletenci pa morje.

Narodna.

Zaletenci so negda čúli praviti, ka je morje sivo, pa ka gda veter piše, se valovi pa burka. Te se je pa zgodilo, ka je ednok šlo šest zaletencov z sosedne vesi z mlatidbe. Bili so jako trúdni, pa gda so prišli do nekšega lenü, šteri len je ravno bio v cvetji, pa je veter ž njim semtam mahao, so Zaletenci mislili, ka je to morje, pa so se šli v nje kopat. Gda so se že skopali, pa nazaj vó prišli, bi jako radi znali, či se je nej šteri vtopo, zato so se začali šteti. Te je pa tisti, ka je šteo, sebe vsigdar pozabo v račun vzeti, pa je tak vseli samo pet prešteo. Gda se je drúgi hapo šteti, je pá tak napravo kak prvi, ka je sebe nej v račun vzeo, pa je zato vseli samo pet prešteo. Zaletencom se je to jako cúdno vidlo, zato ka so to nikak nej mogli vgoniti, šteri bi se vtopo, prešteli so pa vseli samo pet, či ravno ka jih je šest bilo. Bili so v velkoj nevoli, kda je prišeo eden mesar, pa jeh je rešo s te nevole. Mesar je je pitao, ka delajo. Zaletenci so njemi odgovorili, ka se nikak nemrejo zračunati. Mesar je nato pravo, ka je on že zračuna, samo ka on ovači neve šteti, ka vsakoga ednok vdari z batom po hrbti. Začao je je zato kučti po hrbti. Gde je prišeo do petoga, je pravo ka se je zmešao, pa se je zato znova hapo kučti Zaletence. Tei so se pa že te naj dali več

biti, zato ka so znali, ka jih vseh šest je, pa so šli z veseljom domo, ka se jih je nieden naj vtopo v morji.

OVČAR PASE OVCE.

Narodna.

Ovčar pase ovce svoje
Na zelenom travniki;
Pride k njemi málo dete:
„Vi ste pravi vújec moj!“

„Kak bi bilo to mogoče,
Ka bi jaz tvoj vújec bio?“
Ovčar ovce domo žene,
Dete je pa zanjim šlo.

V štalco zapre, ovce on si
Dete je pa v hižo šlo:
„Dober večer, gostúvanci,
Mojoj materi pa nej!“

Starišina dete pita:
„Ge pa te ti mater máš?“
„To je ravno mati, moja
Ka lep' beli venec mal!“

Sneha v velkom stráhi bila
Gda se zmislila na to,
Kaj pred zdávanjom učinila
S tremi mlad'mi fantiči.

Prvoga je porodila
Pri ednom kúp'ci gnojá;
Pa ga túdi tam vmorila
Pri tom kúpeci gnojá.

Drúgoga je porodila
Pr' ednoj bistroj vodici;
Pa ga túdi tam vmorila
V tistoj bistroj vodici.

„Mene je pa porodila
Pr' ednoj votloj búkvici;
Pa me túdi tam pústila
V tistoj čarnoj šumici.“

„Marija me nadajala,
Jezoš me je zibao sam:
Mar'ja mi je mati bila,
Jezoš pa mi oča bio.“

„Či mi toga ne verj'ke,
Naj zapoje vam kokot!
Šter' je kúhan ino pečen,
Naj zapoje on trikrat!“

Kokot je zdaj na okno zleto
In' zapeo je tam trikrat.
Gostúvanci s' zastrmeli...
Sneha pa odneso vrag.

Deco tržl. Eden v Ameriko odtrgnjen vegrin Goda Stevan je dovee postao z dvema detetoma, ednov dekličkov i ednim pojbecom. V velkoj nevoli si je ne mogo nači pomagati kak, da je v novinah dao razglásiti odajo dvoje decé, za dekličko je proso 2000, za sinka pa 1000 dollarov. Za té peneze je šteo zemlo kú-piti, tam se malo pomoči i zatem deco nasaj rešiti. Zaištino, ne je v Ameriki tudi vse zlato, kakšté se nam sem prek sveti v stáro domo-vino i vnogo — v onogokrat je bole domá ostati.

Petka je odletela. Preminoče dni so vlahški cigáni hodili po dolinskih krájih. Ved-noj vési je cigan proso za botro edno ženko i njej obečao piti pa jesti, če njemi dete z krista zdigne. Žensko bi sram bilo od kumo kaj čakati sama je záto kumo cigana pogostila z dobrov pijačov i jestvinov. Kda se je kuma že dobro čúto, je záčo prorokúvati. Prorokúvao je, da pri toj hiži smrt bo hodilo i prejde stvár. Očivesno je prav gučao da stvár rávno tak na veke ne živé, kak človek, nego ednok préminé z toga sveta. Ženska si je to ne zmislila, nego bogala ga je i njemi je dála ali bole rečeno njoj je dala, pršla je najmre botra ciganica medtem tudi sem, petko, štéro je ciganica na videž v robec zasúkala, po pra-vici si pa v rokav pústila i ga je na okno po-ložila zatem so pa vsi mogli dolkpleknoti i pobožno moliti, dekeč petka ne odleti i ž njov vse nesreče od hiže. Tak so prej pobožno mo-lili, ka ne dopovedati. Po molitvi je resan petke ne bilo. Odletela je. Zatóm so pa cigáne ešše zevsem naklali kaj li mogoče zmisliti, naj ne bo kúge pri hrámi. — En čeden mož to zvedivši se cigáni preproti, da če nedá nazáj petke žándarom pove. Včasí je nazáj priletela na to petka z cigánovoga žepa — Glejte tovam je greh šatringe proti prvoj božoj za-povedi. Kda te čedni ednok.

Poziv na romanje. Hodte slovenci k Ma-riji, po Mariji pa k Jezus. Romajte, zdravi i betezni, stári i mládi. Marija bo pomagala, da zdravi postánemo na dúši, pa če se Jezusi vidi tudi na teli. Hodte v Lourdes! Tú mláčni go-reči, nevernik vernik postáne. Tú se nájbole vidi Marijina pomoč, Boža roka. Tá boža pot se bo vršila mája i trpela de 17 dni, potroš-ov pa bo mela 300 koron. Pelali se bamo po Švicarskom na Francosko, nazaj kre morja v Rim v mesto svétoga oče pápe, v Padova k sv. Anton, v Venezio, v Fiumo i tak domo. Nemogoče popisati dúševnoga haska tem menje pa ste pa sto cerkvih, štere se med potjov lahko poglednéjo. Vsakomi rad dam odgovor, ki sam láni to pot pohodo. Mlajši Nemes Jožef v Te-šanovci. Mezóvár p. Mártonhely Vasm.

Smešna navada pri zdavanji. Slovéci narodopisec Valkeer piše, ka majo domačini na otoki Mulgrave, ki so zadnje čase postali krist-jani, eto navado, štéra je šče ostanek s po-ganskih časov. Gda pride zakonski par v cer-kev pred oltar, se more hapiti mladoženec jako jokati. Njegovim skuzam nega konca pa nej kraja. Skuze se njemi vlevlejo kak dešč po li-caj, tak ka so tla vsa mokra. Poleg njega pa stoji sneha, pa se jako veseli pa radúje. Vsi svatje njoj žejejo srečo pa jo obkladajo z lú-bezlivostmi, pokeč na poleg stoječega mlado-ženca, ki je prava podoba žalosti pa tužnosti, nanč nišče ne gleda. Pri nas je pa navadno naopak. Sneha se topi v skuzaj, mladoženec se pa radúje. Pitanje je pa, či so snehinje skuze istinske, ali pa ne?

Iznajdlivost velkomestnih tatov. Tatovje (tolvajeje po velikih mestaj so iznajšli novi na-čin. kak ležej vršijo svojo meštirjo. Te dneve je prišeo v nekšo trafiko v mesti Niza lepo oblečeni gospod z ednim jako velikim pa z ednim jako malim psom. Gda je trafikantka gospodi dala, ka je proso, je gospod dao vel-komi psovi nekše znamenje, na štéro znamenje je velki pes skočo na maloga, pa ga je nazlúk začao mrevariti. Trafikantka se je prestrašila, pa je skočila malomi psički na pomoč. Lepi gospod je pa te čas spobrao peneze, ka je je trafikantka mela po kiš aj, pa je hitro odišeo. Psa sta bežala za-njim, pa prle kak je trafi-kantka tolvajijo opazila, so bili tat pa njegoviva dva četveronogativa, pomočnika že bogzna, kde.

Ženska vkánilo „smrt pa vraga.“ Ivan Zapletal je poslal z Amerike svojoj ženi 500 dolarov, štere je več let zaslužio pa prihrano. Poleg penez njoj jse poslal tudi pismo, v šte-rom njoj je naznalo, ka njoj je poslal peneze, pa njoj je pisao, ka naskori tudi sam pride domo. Penezi so prišli, pa je žena šla po nje na pošto. Poštar je pa proso svedočanstvo, ka je zaistino ona žena Ivana Zapletala. Žena je nato šla k župani, pa njoj je on dao svedo-čanstvo. Vnoči pa, gda je žena spala, je samo nekák sklonkao po dveraj. Žena je šla pa dveri odprla pa — groza! — pred njov sta stala smrt pa vrag. Vrag je včasí začno go-voriti pa se je popreto ženi, ka more tiste peneze, štere na drugi den dobi na pošti, njemi dati, zato ka je je prej njeni mož v Ameriki po krivičnoj poti zaslužio. Žena je obečala vragovi peneze, pa se je spravila nazaj v posteo. Drugi den je šla po peneze pa je je lepo prinesla domo. Naznanila je pa tudi žandarom, kak čuden pa nadnaraven obisk je mela preminočo noč. Prišestno noč je pá sklon-kalo po dveraj. Žena je odprla; páli sta stala pred njov smrt pa vrag i sta terjala krvično pridoblene peneze. Zdaj je pa samo ednok prišla močna žandarova roka za šinjeke smrt pa vraga i je strgala ž njiva obleko. Vrag je bio župan, smrt pa njegov. svak.

Dari na Marijino Podobo v Cankosko cérkev s Korošec. Benko Imre 2 K. Reitter Jánoš 3 K. Lach Júrij 1.16 K. Lach Jožef 1 K. Vogrinčič János 24 f. Rojko Jánoš 1.40 Gomboc Jožef 2 K. Domanjko Ferenc 1 K. Vogrinčič Alojz 1.20 K. Lápoši Ferenc 2 K. Ciglar Jánoš 1.40 K. Marič Ferenc 2.40 K. Žilavec Mihát 3 K. Markovič Terézia 2 K. Vogrinčič Mihál 1 K. Ficko János 1 K. Gutt-man Anton 1 K. Geder Ivan 10 K. Ciglar Števan 2 K. Bagola Števan 1 K. Čantala Ivan 3 K. Pančor Mihál 1 K. Kolmanko Jožef 1 K. Kos Terézia 1 K. Ciglar Ferenc 2 K. Pintarič Ferenc 1 K. Glázar Matjaš 1 K. Gibičar Šte-van, Treza 1.60 K. Benko Pold 1.20 Benko Mihál 3 K. Kočar Ferenc te stári te mládi 2.30 K. Kuzmič Mihál 60 f. Kónig Ana 1 K. Iost Števan i Alojzia 3 K. Flisar Jožef Maria 2 K. Ciglar Števan 2 K. Drávec Alojz 1 K. Drávec Jožef 1 K. Benko Jožef 4 K. Gjergjék Jánoš 2 K. Ciglar Alajoz, Jánoš 1.40 K. Ko-čar Števan 4 K. Kolmanko Ferenc 5 K. Grah Alojz 2 K. Gomboc Leopold 1.80 K. Kosed-nar Mihál 2 K. Drávec Matjaš 1 K. Gomboc Maria 1 K. Gomboc Jožef 2.20 Kosednor Ma-ria 2 K. Brančberger Franciška 2 K. Ficko Anna 2 K. Guttman Alojz 1 K. Récek Jožef 1 K. Kováč Jozéf 1 K. Brančberger Ana 2 K. Brančberger Katorina s korošec 1 K. Drávec Treza 100 K.

Zdravnice doktorce na Angleškom. Na Angleskom opravla službo že 1000 ženskih zdravnic doktoric; samo v mesti London jih je 200. Angleško ženstvo ne vidi v zdravnici samo zdravnika, nego goji do nje popolno za-vpnanje, zato ka dobro zna, ka ženska ženske pa njene bolečine dosta bole razmi kak moški. Zato se v betegi rado obrača k njoj, pa gde šče nega ženske zdravnice, tam si jo ženstvo vsepovsedi že dobiti. Ženske zdravnice, so že nastavlene po vseh ženskih bolnišnicaj špitálaj.

Pes rešiteo življenja. Merara Edvarda Šmid v Tropavi je nedavno edno noč njegov pes obúdo na té način, ka je potegno odevalo s postele. Merar je potégno odevalo nazaj pa je šteo duže spati; pes njemi je pa tudi zdaj nej dao mira, zato ga merar šteo odegnati s tiste sobe, kje je on spao. Kak je psa vó gnao, je šo poleg sobice, v šteroj so deca spala, pa njemi je v nos vdarila močna plinova (gázova) zdúha. Včasí je odpro dveri na sobici, pa je najšeo obe deteti, ka sta že omedleli, samo ka so jivi šče zato rešili. Tak je zvesta žival odslobodila družino od bridkoga vdarca.

Mesto praščiča je bujo sebe. To se je zgodilo v vési Parjámos poleg Avada. Kmet Matušič se je pripravla, ka bi klaio praščiča. Bio je pa tak nespameten, ka si je nabrušeni nož djao v vústa. Praščič se njemi je med tem zmekno zrok, tak ka je Matušiča vrgeo. Matušič je spadno na obraz, pa tak nesrečno, ka se njemi je nož zarino v vusta pa njemi je odrezao jezik. Ovi domači so odbežali za praščičom, Matušiči je pa v tistom časi stekla krv tak, ka je že bio mrtev, gda so ovi prišli nazaj.

Dari iz Pertoče na podobo Serca Jezuša i Marije k Sv. Jeleni. Mekiš Ferenc 60 f, Benko Matjaš 40 f, Šajt Ferenc 70 f, Šajt Ana 60 f, Šadl Mihál 40 f, Šadl Anton 2 k, Ko-sednar Jožef 30 f, Bence Maria 1 k, Žókš Ana 40 f, Vogrinčič Ferenc 1 k 20 f, Vu-grinčič Ana 40 f, Kosednar Ferenc 1 k. Gom-boc Matjaš 1 k, Mekiš Ferenc 2 k, Sukič Ma-tjaš 1 k. Sukič Matjaš 10 k, Obal Janoš 1 k, Kónye Géza 10 f, Markovič Rozalija 2 k, Vu-čak Štefan 1 k, Cie Ana 40 f, Glanc Ferenc 40 f, Kazič Stevan 40 f, Čantala Anton i Žena 2 k, Čantala Janoš 5 k 40 f, Čantala Katari-na 1 k, Čantala Ana 1 k, Šajt Jožef 40 f, Kolmanko Jožef 1 k, Kolmanko Ferenc 40 f, Mencigar Stevan 1 k, Mencigar Stevan 40 f, Mencigar Jožef 60 f, Forjanič Matjaš 1 k, Mencigar Jožef 60 f, Flajšokar Jožefa Žena 3 k, Flajšokar Jozefa 1 k, Mencigar Mihál 2 k, Mencigar Jozefa 2 k, Smodiš Maria 1 k, Mencigar Alojz 40 f, Mencigar Maria 20 f, Vugrinčič Pold 40 f, Mencigar Nandor 1 k, Mencigar Maria 2 k, Smodiš Jožef 1 k, Smo-diš Anton 1 k, Smodiš Jožef 1 k, Smodiš Paula 1 k, Smodiš Treza 1 k, Osko Števan 1 k, Osko Jožef 2 k, Osko Maria 2 k, Smodiš Sluka 1 k, Čerpňjak Jožef 2 k, Čerpňjak Janoš 1 k, Paklič Maria 1 k, Marič Mihál 1 k, Marič Ferenc 1 k, Segeri Karol 1 k 14 f, Gomboc Pold 40 f, Gomboc Treza 2 k, Segeri Števan 7 k, Segeri Ana 70 k, Segeri Maria 2 k, Nemec Vilma 2 k, Mihalič Jozefa k, Lang Alojz 2 k, Lang Jozefa 2 k, Lang Fran-ciška 2 k, Kozel Števan 1 40 f, Čantala Števan 40 f, Ružič Janoš notáriuš 1 k, Grah Alojz 2 k, Bagári Janoš plebánoš 1 k, Bence Janoš 60 f, Vidonja Ferenc 1 k, Nemec Janoš 1 k 50 f, Partl Júrij 1 k, Gvlec Ferenc 40 f, Mihalič Mihál 1 k, Farjan Júrij 20 f, Men-

eigar Pold 1 k 20 f, Mencigar Števan 60 f, Bence Ivan 40 f, Bertalanč Jürj 20 f, Nemec Ivan 2 k, Prsa Jürj 20 f, Vogrinčič Janoš 80 f, Kosednar Števan 30 f, Horva Maria 1 k, Kosednar Jožef 1 k, Gomboc Janoš 40, Bence Jožef 60 f, Mencigar Ana 1 k, Čantala Števan 40 f, Ficko Janoš 80 f, Mihalič Jožef 4 k, Mihalič Maria 20 f, Kolmanko Števan 40 f, Lenarčič Mihal 50 f, Haožar Jozefa 1 k, Flajšokar Jožef 20 f, Sakovič Pold 60 f, Baša Mihal 2 k, Flajšokar Jožef 50 f, Mencigar Jožef 1 k, Čantala Janoš 2 k, Mencigar Ferenc 40 f, Donoša Števan 1 k, Vugrinčič Mihal 50 f, Vugrinčič Jožef 1 k 50 f, Vučko Janoš 40 f, Mencigar Treza 40 f, Forjanič Jožef 40 f, Klencetl Ferenc 20 f, Grah Števan 1 k, Šadl Janoš župan (biró) 50 f, Mencigar Mihal 20 f, Nemec Matjaš 40 f, Pintaric Mihal 2 k, Donoša Števan 60 f, Mencigar Ivan 1 k, Mencigar Jožef 30 f, Kous Janoš 1 k, Flajšokar Kata 20 f, Dekle, š'ere so v Celje hodile 1 k. Vkup 213 k 30 f. Hari Alojz z Krašec dve foringi nam rüvao; ednok po pedobe, ednok pa po podloge za podobe. Bog njemi nja plača za njegov trüd.

Gospodarstvo.

Kak se polaga brejim kravam? Večkrat se pripeti, ka krave zmečejo, ali pa jako žmetno kotijo. Nej malokrat so to polagačje sami krivi, zato ka so nej ravnali z brejov kravov tak, kak bi mogli. Krava navadno nosi 280 dni, ali 48 tjeđnov, to je malo več kak devet mesecov. Ves té čas je za razvijanje teleta jako važen, posebno pa trbe gledati, ka živinče v tom časi pravilno krmimo. V proj polovici brejosti nej trbe, ka bi kravi več polagali kak navadno. V drugoj polovici pa tele v njoj dosta hitrej raste, pa jo zavolo toga more dosta bole krmiti. Zadnje tjeđne pred skotitvov naj se krma páli v menšoj meri davle, to pa zato, ka nam ovači krava postane debela, pa te žmetno skoti. Pa nej samo na to trbe paziti, kelko njoj damo, liki túdi na to ka njoj damo. Pesnivo, zbrignjeno seno, kak túdi vsaka druga nezdrava krma se naj brejoj gravi ne polaga. Túdi mrzla krma pa hladna voda škodita brejim kravam.

Štero mleko je najboše. Preiskave so pokazale, ka je mleko, štero se nadoji zajtra, dosta slabejše kak tisto, štero nadojeno poldne ali večer. Pri preiskavanji so najšli, ka je zajtrašnje mleko melo 2.17 odstotkov vrhnja ali smetane, večerašnje je pa melo 5.42 odstotka. Túdi kozinje mleko ma skoro ravno té lastnosti. Ravno tak se je pokazalo, ka je v mleki, štero dobino proti konci dojenja, skoro desetkrat več redilnih snovih*), kak pa v tistom, štero nadojimo v začetki.

Zimske belice. Či ščeš, ka bi ti kokoši túdi po zimi nesle, je moreš meti na toplom pa njim skrbeti za tečno hrano. Jajce ma vnogo redilnih snovi v sebi, zato trbe kokošam precí dobre krme, ka do nesle belice. V leti dobi kokoš vnogo pripravnoga živeža vñni na prostom, po zimi pa trbe to nadomestiti z dobrov pa pripravnov krmov doma po kurnjekaj. Kukorica je nej dobra za takše kokoši, ka nesejo. Po njoj postanejo preveč debele. Z med zrnja je jako dober za kokoši ječmen, šteri se njim naj polaga popoldne. Zajtra se njim naj

davle zadosta topla krma z krumplöv, k šterim je dobro primešati na drobno zrezano detelico. To detelično sečko pa trbe prle s kropom popariti da nekolko časa nehati v pokritoj posodi. Jako dobra hrana za kúre so túdi pšenčni otrobi pa lenove tropine. Dobro je kokošam davati túdi lúščanje od belic. Najboše je to zdrobleno lúščanje zmešati med drugo hrano. To lúščanje je zato dobro davati kúrom, ka ma v sebi dosta vapna. Vapno pa kokošam trbe pri tvorbi*) belic. Večkrat se pripeti, ka nam štera kokoš znesé takše jajce, ka nema lúščanja, samo tenko mreno Takšoj kokoši moremo dati zdrobleno lúščanje, pa de nam nesla belice, ka do mele lúščanje.

Cena

Pšenica 23.70—24.10 K
Žito 17.10—17.20 K
Oves 15.50—13.70 K

v Beči se je cena podignola v ednom tjeđni pri pšenici 30 fil.; pri žiti 20 fil.; pri ovisi 20—30 fil.; pri ječmeni 10—20 fil.; pri kukorici 10 fil.

Sena metercent 8—9.40 K
Detelice, lucerne 9.60 K
Slamé 4— K

Svinjsko meso na živo vágo z 4%
dolračunanjom 1.22—1.40 K
Govedina 52—60 filerov

Vreme.

Ostáne mrzlo.

Za kratek čas.

Med prijateljicama.

Liza: Kaj poveš na to, zavolo Zmazkove Orške sta že dva odnorela?

Mankica: Ja, eden je odnoro zato, ka njemi je dala košarico.

Liza: Kak je pa bilo z drugim?

Mankica: Drugi je pa odnoro zato, ka si jo je vzéo.

Sočútje.**)

Gospod bosomi siromaki: Povejte mi, človek, vas nikaj ne zebe, ka je takša zima, ka vse škripke, pa vi li bosí hodite?

Siromak: Prosim, gospod, kušajte vi túdi bosí hoditi, vej bote te znali!

Pošta.

Mlajši Nemes Jožef. Tešanovci. Prošnjo sem vam spuno. V teh novinah je na znánje dána vaša žela. Srčen pozdáv.

Slovenski mladenci. Pišete v članki „Velika bojna,“ da so neprijátelje kršćanskih novín: bogápozábne kotrige one tmične družbe, štere poglavár je sam peklenski düh. So oni nesmilena i nečamurna kompanija morilcov nemrtelnih düh. Lažlivi i brezverni apoštolje pekla. Vsake jákosti i vsega dobroga razdraženi, divji neprijátelje. Goripozovéte pa kršćenike, naj se k Mariji zatekajo i prosijo njéno pomoč i želele, da naj živejo naše slovenske novine. Hvala na tom lepom pismi i dobrom želenji. Satan svoje pomočnike má — Marija je naj túdi má. Ostanite zato verni k njej i molite

*) Kda se belice naredijo, stvorijo, tojásképzés pro vogrskom.

**) Sočútje mámo do tistoga, ki se nam mili. Po vogrskom se právi részvét.

dosta no dosta za razširjanje njéne časti, Bože dike po našem listi i novinah. Akademija dec. 8-ga obhájana je zdaj že zastarela reč za novine. Vsem pozdáv.

Korošec Jürj. Ritkarovci. Novine sem vam poslaó. Veseli me, da se lúdstvo briga za njé. Bog pa povrni vaš trüd.

Sobočan Ferenc. Dolnja Lendava. Prošene novine vam bodo hodile. To me jáko veseli, da tak lúbite svoj materni jezik. Váš g. kaplan so pa čeden človek i právičen vogrin, kda so vam pravili, da je prav če bodete v svojem maternom jeziki číteli novine. Če bi se vsi toga držali, bi ne bila teliko njevke i praske med národi. Eden ovoga pravico pošájmo. Dostakrát nam grob zakriva mater očo, dostakrát nemamo piknjice, kaj bi nas na njidva spominalo zvün njidva reči, v šteroj miloj reči sta nas včila Bogá lúbiti, zapovedi višéšnjih zdržati. I mi bi to ne pošájvali?

Lenaršič Števan. Ropoči. Hvala na dobrom želenji. Prav máte, batrivnost velika je to bila, novine dati na svetlo. Ve če bi protikrščanske, liberalske, slobodnozidárske bilé, bi je protivniki Kristušove cerkvi močno podpirali. Zdaj pa, da ščejo lúdstvi v tistom pomagati, v čem bi protivniki radi naš narod zaostáti vidili, se burkajo. Ali vihér samo tečas divjá, dokeč ga Jezuš ne vtiša. Molite za méne i širite novine. To je nájpěša hvala i dužnost dñesdén, kda se teliko sméti pa božnije širi po slabih spisih med lúdstvom. Na dopisnici sem vam dao od govor od knige.

Hajdinjak János. Bridgeport. Hvala na vašem zahvalnosti punom pismi. Štero mi skážujete za toga volo, da té zapuščeni slovenski národ na Vorgskem podarim z dobrimi novinami Istina, teškoče so velike, ali če bom meo zahválne dűše, kak je vaša, vse premágam. Molite za mé i širite našiva dvá lista. Vsem pozdáv, ki so tam.

Nájnovejši glási.

Zosmicaní strážarje. V Krogi so dečki ato v sredo večer na cesti velko lármo delali, spevali i veseli li se. Strážarje so je na mér opominali i na to ti razburkani dečki, šteri so z Barkovec bili, ne kabi tiho grátali, nego so se z nožami i s koljon na tiva dva strážara spústili i njidva na pol mrtviva zosmicali pa zbili. Sirmáka se zdaj vojújeta z smrtjov. Dečke pa žandárje preiskávlejo.

Nesmilena smrt jo pálik pokosila ednoga dűhovnika naše slávne pűšpekije. Farkaš Sándor plebánoš na pokoji v Zalahashágyi so v sredo zajtra mrli vu 81 leti svojega življenja. Za dűhovnika so jih posvetili leta 1856 ga. Bili so kaplan v Lentibi pa na Čétrigi. Plivános s nostonoli leta 1864-ga i od toga časa mao so vrelí delavec bili svoji vñni fárnikov do leta 1911-ga. Te so njim moči pomenkávati začnole i záto so se vu pokoj prosili. Tam nad svojimi vernimi, štere so gorgojili so živeli dale vu méri dokeč jih je ta nesmilana smrt ne pokosila. N. p. v. m.

Toča. V Zalabéri je preminoči tjeđen velka toča bila. To čűdno delo, ka ešče vzimi ide toča. Dabi samo li sigdár v zimi šla, te nebi dosta kvára vćnila lűdem.

Čestreg. Na Čétrigi so žandarje bujli ednoga dečka. Dečki so se bili vu ostariji. na to žandarje pribížjo tá, kabi mér napravili nadnjimi. Eden dečko se na žandára postávi ali žandár je túdi friški bio pa dečka presmekno z špicov, šteri jo tam na mesti dűšo pűsto.

*) Tápanyag po vogrskom.